

УВАГА — РЭГІЁНАМ

ШТО МОЖА ДЭПУТАТ?

У рамках адзінага дня інфармавання насельніцтва на Бераставіччыну завітаў старшыня Пастаяннай камісіі Савета Рэспублікі па адукацыі, навуцы, культуры і сацыяльным развіцці Віктар ЛІСКОВІЧ. Ён сустрэўся з калектывамі цэнтральнай раённай бальніцы і аграфірмы «Стары Дворац».

“Сустрэчы з людзьмі, асабістыя прыёмы грамадзян, выязныя прыёмы дапамагаюць не толькі пачуць і дапамагчы канкрэтнаму чалавеку, але і ўбачыць, дзе не спрацоўваюць нейкія кірункі, тэндэнцыі на ўзроўні рэгіёна, краіны, каб своєчасова змяніць законапраект і ў далейшым сістэма працавала без збояў.

Падчас сустрэчы ішла размова аб сітуацыі на рынку працы нашай краіны, занятасці і заробатнай плаце работнікаў бюджэтных сфер. Віктар Лісковіч заўважыў, што заробак ніводнага з работнікаў установы аховы здароўя ў студзені не павінен быць меншы, чым у лістападзе мінулага года. Акрамя таго, старшыня профільнай камісіі звярнуў увагу на ролю дэпутатаў рознага ўзроўню ў вырашэнні надзённых праблем людзей на канкрэтнай тэрыторыі, аб наданні галоснасці гэтай дзейнасці праз СМІ, асабліва мясцовы друк:

— Трэба, каб людзі, якія не прысутнічалі на сустрэчах, ведалі, пра што там ішла гаворка, — падкрэсліў сенатар. — Сустрэчы з людзьмі, асабістыя прыёмы грамадзян, выязныя прыёмы дапамагаюць не толькі пачуць і дапамагчы канкрэтнаму чалавеку, але і ўбачыць, дзе не спрацоўваюць нейкія кірункі, тэндэнцыі на ўзроўні рэгіёна, краіны, каб своєчасова змяніць законапраект і ў далейшым сістэма працавала без збояў.

Віктар Лісковіч расказаў пра свае планы дэпутацкай дзейнасці ў рэгіёнах, адказаў на пытанні прысутных. У прыватнасці, пра тое, якія заканадаўчыя акты, што датычацца непасрэдна аховы здароўя і ў цэлым сацыяльнай сферы, плануецца разгледзець у Савеце Рэспублікі, як прыцягнуць моладзь да заканатворчай дзейнасці і як спыніць адток маладых медыкаў за межы краіны.

На сустрэчы з калектывам аграфірмы «Стары Дворац» размова ішла і аб сацыяльнай палітыцы, будаўніцтве жылля для маладых спецыялістаў і замацаванні іх на роднай зямлі.

Пасля сустрэчы сенатар наведаў рамонтныя майстэрні аграфірмы, пазнаёміўся з вытворчымі і бытавымі ўмовамі, пабываў у базавай школе.

Па матэрыялах «Бераставіцкай газеты».

АДЫСЦІ АД ЧЭРСТВАСЦІ І ЧАЛАВЕЧАЙ АБЫЯКАВАСЦІ,

альбо Дайце даведку на даведку!

На прыём грамадзян па асабістых пытаннях да старшыні Пастаяннай камісіі Савета Рэспублікі па адукацыі, навуцы, культуры і сацыяльным развіцці Віктара ЛІСКОВІЧА прыйшлі 14 чалавек са сваім набалелым. Зваротаў магло б быць і менш, калі б на мясцовым узроўні да разгляду турбот заяўнікаў падышлі больш уважліва. Але пра ўсё па парадку.

Састарэлага мінчаніна Аляксандра Іванавіча на прыём прывяла дачка — сам ён інвалід II групы па зроку і самастойна не тое што на вуліцу, па кватэры перасоўвацца наўрад ці зможа. Там ён жыве разам са сваёй жонкай, якая з-за ўзросту таксама не надта здаровая. Асноўная праблема, што прывяла 82-гадовага мужчыну ў Савет Рэспублікі, — адмова ў прызнанні яго адпаведнай камісіяй інвалідам I групы. Па словах заяўніка, на вырашэнне пытання, якое яго хвалюе, паўплывала сотая доля працэнта ў вымярэнні яго магчымасці бачыць... Каб паставіць кропку, мужчыне параілі ісці ў суд.

— З кім мне судзіцца?! Я слепы чалавек, — бядуе ён.

Уважліва выслушаўшы ўсе турботы састарэлага мінчаніна, Віктар Лісковіч пацікавіўся, калі сацыяльныя службы наведвалі яго апошні раз, бо нават немедыку (а старшыня камісіі, дарэчы, доўгі час працаваў у сферы аховы здароўя. — **Аўт.**) бачна, што мужчына мае патрэбу ў пастаяннай сторонняй дапамозе. Як высветлілася, ніколі.

“Самае галоўнае — мы павінны адысці ад чэрствасці, чалавечай абыякавасці ў вырашэнні тых ці іншых пытанняў, якія маглі (і павінны былі б) вырашыць без звароту грамадзяніна.

— Мы павінны сёння адыходзіць ад заяўнага прынцыпу аказання дапамогі: ведаеш, ідзеш і прапануеш тых магчымасці, якія сёння прадугледжаны законам! — абурывіўся такому стаўленню да чалавека Віктар Андрэевіч і паабяцаў не пакінуць гэтае пытанне без увагі: ён даручыў адрасаваць зварот у абодва міністэрствы — працы і сацыяльнай абароны і аховы здароўя, каб, падрабязна вывучыўшы гэтую тэму, праінфармаваць аб выніках заяўніка.

Аналагічны па танальнасці атрымаўся і другі зварот — зноў састарэлы чалавек, зноў са сталіцы, зноў інвалід II групы, розніца толькі ў тым, што зусім адзінокі... Рыгор Аляксеевіч прыйшоў да старшыні профільнай камісіі са скаргай на тэрытарыяльны цэнтр сацыяльнага абслугоўвання аднаго з мінскіх раёнаў. Маўляў, я да іх — а яны ад мяне! У якасці прыкладу расказаў, як запісаўся на прыём грамадзян па асабістых пытаннях,

Фота БелТА

“Колькі гадоў вы зарэгістраваны ў гэтым тэрытарыяльным цэнтры сацыяльнай абароны?

— Тры.

— А колькі разоў да вас як адзінокага чалавека адтуль прыйшлі?

— Ніводнага...

а замест прыёму... нічога: адказнай асобы на месцы не аказалася — ці то забылася, ці то яшчэ якая трасца! Аднак гэта не адзіны абуральны з яго пункту гледжання факт. Вырашыўшы асвоіць функцыянал смартфона, які набыў сабе, запісаўся на курсы камп'ютарнай адукаванасці. Дык вось, каб стаць слухачом тых курсаў (працягласцю, дарэчы, усяго некалькі гадзін), у пенсіянера запатрабавалі даведкі, ды не адну... Аб стане здароўя, месцы жыхарства і складзе сям'і. Усё б нічога, але ў мясцовай паліклініцы нават не ведаюць, якую даведку трэба выдаць для наведвання курсаў, разлічаных на 2-3 заняткі працягласцю некалькі гадзін.

— Навошта ўсе гэтыя даведкі?! — задае рэзоннае пытанне заяўнік і, дарэчы, мае рацыю.

— Колькі гадоў вы зарэгістраваны ў гэтым тэрытарыяльным цэнтры сацыяльнай абароны? — спытаў Віктар Лісковіч.

— Тры.

— А колькі разоў да вас як адзінокага чалавека адтуль прыйшлі?

— Ніводнага...

Як кажуць, заслона!

— У рабоце, дзе ёсць хворыя, адзінокія людзі, павінен дзейнічаць перш за ўсё выяўляльны прынцып. Не трэба чакаць, каб чалавек хадзіў з праблемамі па інстанцыях, — упэўнены Віктар Андрэевіч. — У нас выбудаваная сістэма адказных асоб, якія павінны выканаць гэтую работу па сваім функцыянале. Таму, канешне ж, незразумела: чаму састарэламу чалавеку даводзіцца звяртацца ў Са-

вет Рэспублікі, каб навучыцца рабоце са смартфонам?! Такіх выпадкаў не павінна быць. Мы будзем выпраўляць гэтыя пытанні.

Ён прапаноўваў абмеркаваць з профільнымі міністрамі агучаныя на прыёме грамадзян тэмы, каб работа была пабудавана не толькі ў адносінах да аднаго чалавека, а ў дачыненні да ўсіх, хто патрабуе дапамогі.

— Самае галоўнае — мы павінны адысці ад чэрствасці, чалавечай абыякавасці ў вырашэнні тых ці іншых пытанняў, якія маглі (і павінны былі б) вырашыць без звароту грамадзяніна, — падкрэсліў у размове з журналістамі старшыня Пастаяннай камісіі, падагульняючы прыём грамадзян. — Мы павінны не чакаць гэтага звароту, а прыйсці да чалавека, вызначыцца з аб'ёмам дапамогі і пабудаваць сістэму яе аказання. Вось тады людзі будуць верыць і разумець, што калі ты трапіш у нестандартную жыццёвую сітуацыю — на гэты выпадак ёсць сацыяльная абарона.

“У рабоце, дзе ёсць хворыя, адзінокія людзі, павінен дзейнічаць перш за ўсё выяўляльны прынцып. Не трэба чакаць, каб чалавек хадзіў з праблемамі па інстанцыях.

Віктар Лісковіч засяродзіў увагу на тым, што любы грамадзянін, які звяртаецца ў Савет Рэспублікі, мае права разлічваць на тое, што яго пачуюць і дапамогуць. Дарэчы, у гэты дзень прагучалі і іншыя тэмы: медыцынскага забеспячэння, працаўладкавання, спажання запасычанаасці па аліментах, удасканалення работы сродкаў масавай інфармацыі. Усе яны ўзятыя на кантроль, па кожным пытанні заяўнікам будуць дадзены абгрунтаваныя адказы ў вызначаныя заканадаўствам тэрміны.

Вольга АНУФРЫЕВА

ЗВЯЗДА